

[Accueil](#)
[Revenir à l'accueil](#)
[Collection Boite_039 | Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\). Item Claude Lacroix. Theologia Moralis I \[illisible\] Concupiscentia. \[photocopie\]](#)

Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb039_f0508

SourceBoite_039 | Freud. Sexualité. Folie. (Cours de Vincennes).

LangueFrançais

TypeFicheLecture

Personnes citées[Lacroix, Claude](#)

Références bibliographiques[Lacroix, Theologia moralis](#)

Référentiel BNF<https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p>

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Busenbaum, Hermann (1600-09-19 -- 1600-09-19)

Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P. Herm.

Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera.... -

TITRE Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...

LIEU DE
PUBLICATION Coloniae Agrippinae

DATE 1716/1720

EDITEUR Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

De Peccatis.

703

propensionis naturalis in illud objectum, non est peccatum. *Sanch. l. i. moral. c. 2. n. 25. Laym. n. ii. V.*
 » *Lugo de Pav. d. 16. à n. 376.*
 » IV. Gaudere & delectari de opere malo, sub conditione, si licet, v.g. in prædictis defideriis effacibus illicitis, quando conditio est possibilis, et si possit excusari a peccato, secundum quosdam Doctores, si fiat tantum secundum appetitum rationalem sive voluntatem, secluso omni alio periculo, conlensis illiciti & turpis motus; (qui tamen quia communiter & cornaturaliter sequitur, vix tutum videatur in præxi) non potest tamen excusari, si sit delectatio voluntaria appetitis sensitivi, que propriæ delectatio dicitur, sicut delectatio cum aliqua alteratione corporis. Ratio discriminis est, quia voluntas potest ferri in objectum abstractum à malitia, cum sequatur intellectum, cuius est abstractere; appetitus vero, quia sequitur imaginationem, non fertur in objectum sub aliqua certa conditione statim vel temporis apprehensionem, sed ut sit in se; ideoque talis delectatio est de objecto absolute nullo. *V. Lay. & Bon. de Mat.*
q. 4. q. 8.

ADDENDA.

57. *Q*uest. 16. An concupiscentia sit peccatum vel causa peccati. *R.* Hæc quæstio accuratiæ tractanda est contra *Bajum & Janusenium*, qui dixerunt omne, quod est in concupiscentia, esse peccatum; & imprimis supponendo sunt aliqua deinde ex *Aplicanum* quid respissa & phytice sit concupiscentia; ac tum facile erit respondere ad questionem propositam.
 §. 1. *Concupiscentia*, habet multas significations, nam aliquando significat 1. actualiæ appetitum boni, sic *Sapient.* 6. laudatur concupiscentia sapientia, utique tangamus bona & honesta. 2. Potentiam appetitivam honorum sensibilium, & sic etiam non est mala, cum sit futura in beatis, quos etiam delibabant bona sensuum. 3. Id, per quod seruir in bonum sensibile contra rectam rationem, & de concupiscentia in hoc sensu procedit quæstio: sic autem sumpta quandoque significat potentiam, quandoque actum; sumpta pro potentia alio nomine dicitur formæ peccati, & est inclinatio radicalis ad bonum delectabile coatra rationem; sumpta pro actu, est motus aliquis seu inclinatio actualis illius potentiae, tendens in bonum delectabile contra rationem: ad vitandum autem confusionem, per concupiscentiam plerumque intelligimus potentiam, nisi aliud colligatur ex adjunctis.
 §. 2. Suppono hominem potuisse à Deo creari in pura natura; id est sine ullo dono gratuito, cum solis perfectionibus naturalibus, natura enim de se est bona, ergo secundum se creabilis à Deo; & cum dona gratuita sint grata, non sunt debita, ergo sine eis creari potuit natura. Et ideo *Pius V. Greg. XIII. & Urb. VIII.* damnarunt sequentes B. si propositiones, 2. 6. Integritas prima creationis non fuit indebita humana natura exaltatio sed naturalis conditio. 55. Deus non potuisse ab initio talen hominem creare, quidam nunc nasciuntur. Homo autem sic in puris naturalibus constitutus &c. habuisset animam cum suis potentiis spirituualibus, item corpus cum facultatibus sensitivis & naturalibus earum inclinationibus, ut fuisse ostendit *Suar.* in prolog. 4. de gratia c. 2. & de pecc. c. 9. f. 5. p. 5, cum enim in ea suppositione suiller futura eadem natura, quæ nunc est, habuisset etiam potestias & facultates naturales, hinc pura natura includeret pugnam appetitum contra rationem: nam cum delectabilitate naturaliter plus trahant, & è contra omnis operatio virtutis sit difficultis, naturale est, ut appetitus sensitivus, qui tendit in solum objectum R. P. La Croix Theol. Moral. Tom. I.

delectabile, pugnet cum ratione, quæ abducit à destabilibus sensuum ad honestatem virtutis.

§. 3. Præterea supponendum est cum *Suar.* de ope-

re 6, dier. 1. 3. c. 17. n. 6. Adamum, antequam peccaret, habuisse gratiam, imò primo instantे fux creationis fuisse sanctificatum per gratiam & habitus supernaturales; deinde accepisse à Deo cætera dona, quæ simul cum gratia & donis supernaturalibus constituebant statum innocentie & justitie originalis, quæ dona præcipue erant immunitas ab errore, à veniali, à morte, à miseris vita & passioneibus supernotibus malum, ut resert *Suar.* in prolog. 4. de gratia c. 3., quamdiu autem fuit hic status innocentie, tamdiu pars hominis superior perfectè subiecta erat Deo, & tum quoque pars inferior per speciales Dei gratias & dona perfectè subiectebatur superiori, ita ut nullus pravus motus concupiscentie posset libertatem voluntatis prevenire, ut probat *Suar.* in op. 6. dierum l. 3. c. 12., sed superveniente peccato originali, per quod pars superior se opposuit Deo, factum est consequenter, ut subtrahit illis Dei gratias & donis pars inferior sibi relata pugnet contra superiorem, quod satis experimur, & notat *Apostolus ad Rom.* 7. Ego ipse mente servio legi Dei, carne autem legi peccati: & ad Galat. 5. v. 7. Caro enim concupiscentia adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem, hoc enim sibi invicem adversatur: hinc S. August. 1. 1. de pecc. remiss. ait, quando ergo peccavit Adam, tunc ejus corpus gratiam perdidit, quæ ejus anime omni ex parte obediens.

§. 4. Concupiscentia non est nec includit morbi-

tidam aliquam qualitatem, per quam homo inclinetur ad solum bonum in honestam, ita *Bellar.* de amiss. gratie l. 5. c. 15. *Suar.* prolog. 4. de gr. c. 8. à n. 11. *Requiescen.* in select. qq. n. 2 14. *Maurus* l. 5. q. 37. n. 26. aliquę communiter. *Prob.* 1. , quia talis nunc secundum naturam nascitur homo, qualis fuiller in statu puræ naturæ, in quo habuisset concupiscentiam & non habuisset illam morbidam qualitatem, ergo concupiscentia non est nec includit illam morbidam qualitatem. *Min.* constat ex n. 68. & magis firmabitur n. 71., & assertur ab adversariis morbidam qualitatem superveniente per peccatum originale. *Maj.* autem etiam probatur, tum ex damnatione propos. 55. *Bajanx.* Deus non potuisse talen ab nullo creare hominem, qualis nunc nascitur, tum ex *Trid.* sess. 5. in decreto de pecc. orig., ubi loquens de mutatione per peccatum facta in homine, meminit tantum de amissione justitie & statutis originalis ac perfectionum ex ea provenientium: Et idem dicunt SS. PP., Erubuerunt primi parentes post peccatum, inquit S. Aug. l. 2. de nupt. & concup., quando post inobedientiam suam inobedientia membra seruire, quia amiserunt donum integratiss. Ibid. c. 6. Homo inobedientia sua malum sensit, quando sibi restitutam dignissime inobedientiam sua carnis invenit. Et l. 5. contra Julian. c. 3. Concupiscentia pena peccati est, quia redditiva est meritis inobedientis, ergo ex mente Ecclesiæ & PP. talis nunc quoad naturam nascitur homo, qualis fuiller in statu puræ naturæ. 2. Hæc qualitas non est aquista per actus proprios, ut patet, cum infantes ante omnes suos actus habeant concupiscentiam: nec est impressa nobis & causata demeritorie per peccatum Adami, quia posteri per inobedientiam Adami tantum incurserunt privationem donorum gratuitorum, sicuti per illius inobedientiam illis collata fuissent sola dona gratuita, hinc S. Hier. apud *Suar.* de pecc. d. 9. f. 5. n. 3. ait, nos hoc perdidisse in Adamo, quod recepimus in Christo, in quo recepimus sola dona gratuita, Et ratio est, quia pactum cum Adamo fuit tan-

rum

BnF
MSS

NON-ARTIFICIAL